

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvací, 1625

Quòd omnis solicitude in Deo statuenda sit. XVII

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](#)

02. Et si tua defuerit consolatio, sit mihi tua voluntas & iusta probatio pro summo solatio. Non enim in perpetuum irasceris, neque in æternum comminaberis.

CAPVT XVII.

Quod omnis solicitude in Deo ponenda sit.

1. **F**ili, sine me tecum agere, quod volo: ego scio, quid expedit tibi. Tu cogitas, ut homo: tu sentis in multis sicut humanus suadet affectus. Domine, verum est quod dicas: Maior est sollicitudo tua pro me, quam omnis cura, quam ego gerere possum pro me. Matth. 6. & Joan. 6. Nimis enim casualiter stat, qui non proiicit omnem solicitudinem suam in te. Domine, dummodo voluntas mea recta & firma ad te permaneat, fac de me, quicquid tibi placuerit. Non enim potest esse nisi bonum, quicquid de me feceris.

2. Si me vis esse in tenebris, sis benedictus: & si me vis esse in luce, sis iterum benedictus. Si me dignaris consolari, sis benedictus: & si me vis tribulari, sis aquè semper benedictus. Fili, sic oportet te stare, si tecum desideras ambulare. Ita promptus es debes ad patiendum, sicut ad gaudendum. Ita libenter debes esse inops & pauper, sicut plenus & diues.

3. Domine, libenter patiar pro te, quicquid volueris venire super me. Indifferenter volo de manu tua bonum & malum, dulce & amarum, lætum & triste suscipere, & pro omnibus mihi contingentibus gratias agere. Custodi me ab omni peccato, & non timebo mortem nec infernum. Dummodo in æternum me non proicias, nec deelas de libro vita, non mihi nocebit, quicquid venerit tribulationis super me.

CAPVT XVIII.

Quod temporales miseria exemplo Christi aquanimititer sunt ferenda.

1. **F**ili, ego descendi de cælo pro tua salute; suscepisti tuas miseras, non necessitate, sed charitate trahente: ut patientiam disceres, & temporales miseras non indignanter ferres. Nam ab hora ortis mei, usque ad exitum in cruce, non defuit mihi tolerantia doloris. Defactum rerum temporalium magnum habui: multas querimonias de me frequenter audiui: confusiones & opprobria benignè sustinui: pro beneficiis, ingratitudinem recepi: pro miraculis, blasphemias: pro doctrina, reprehensiones.

2. Domine, quia tu patiens fuisti in vita tua, in hoc maxime implendo preceptum Patris tu i: dignum est, ut ego misellus peccator, secundum voluntatem tuam patienter me sustinam: & donec

Ioan. 3.
Isaia 53.
Luca 2.

Ioan. 5.

